

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nerancate nu se primesc.—Manuscrisuri nu se returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf., Nux. Augenföld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelk Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o seriă garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare.—Publicări mai dese după tarife și învoială.—RECLAME pe pagina 3-a o seriă 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 franci.
Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-ii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajiu I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone.—Un exemplar 10 bani.—Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 103.

Brașov, Joi 10 (23) Mai.

1901.

Din cauza sfinte serbători de mâne, Joi, Înălțarea Domnului, diarul nu va apăre până Vi-neri séra.

Dreptatea ce se face la noi.

Înainte Curții cu jurați din Clușiu s'a destășurat alaltăeri unul din acele procese politice, care ilustră starea neschimbată de prigonire și asuprire a poporului nostru, dovedind din nou, că acestuia i-se măsură cu altă măsură.

Casul e foarte simplu. În vara anului trecut s'a întâmplat lucrul ne mai aușit, că Românii din Sătmár, vrând să țină adunarea Asociațiunii și a Reuniunii învățătorilor din Sătmár și din diecesa Oradiei mari pe lângă concert și petrecere, autoritățile din Sanislău, unde era să fiă intrunirea, au oprit'o sub cuvânt, că decă se vor întruni așa mulți Români la un loc, ele nu pot garanta, că nu vor fi atacați de Maghiari. Pe asemenea motive s'au interzis și concertul și petrecerea plănuită.

Dece zile mai târziu tinerimea academică a voit să arangeze un concert și o petrecere la Baia mare, dér și aici autoritatea orășănescă a oprit ținerea lor. Decisul séu l'a motivat dicând, că invitările trimise în limba „valahă“ au produs turburări în sinul societății patriotice a orașului și se pot ivi ușor contra-demonstrațiuni mai seriose, dér mai are suspiciunea, că și aranșatorii români ar plănui o demonstrațiã națională etc.

Procederea acésta, firesce, a produs pretutindenî între Români o justă indignare, căreia presa română i-a dat expresiune, cum nici nu se putea alt-fel.

Doi articuli, ce au apărut din incidentul acesta în „Tribuna“ din Sibiu, și în carî a fost combătut șovinismul dușmănos și intolerant, au format substratul procesului de presă de Lunî.

Până în momentul când scriem nu cunoșcem încă întreg decursul procesului. Din raportul, ce l'am publicat erî și din telegrama prin care ni-s'a comunicat rezultatul vedem, că nici liniștea aparentă, ce a domnit câțva timp, nici devisa de „drept și dreptate“, cu care a ținut să se împodobescă guvernul Szell, n'au schimbat întru nimic dispoziția spiritelor maghiare și că în Clușiu, ca și în totă țera, șovinismul dominant privesce pe Români încă tot ca pe un popor străin care, sé vorbescă de noroc, decă mai este tolerat aici.

Acéstă impresiune trebuie să o facă cuvintele procurorului, care în requisitoriu séu din procesul amintit, nu s'a rușinat de-a declara pe Români de străini în patria lor, dicând verbal, că „nicăiri în lumea acésta nu se împărtășesc de atâta libertate și drepturi o naționalitate străină, decăt se împărtășesc Valahii la noi“*).

Nu avea dreptate dér acel membru român al congregației din Brașov, care a afirmat, că noi, cel mai vechiu popor din aceste țeri, suntem priviți ađi ca străini? Dér este de prisos de-a țese mai departe firul, care trece prin toate actele celor ce au ađi puterea în mără. Nu mai e nimic nou; am văđut și vedem, că ei tratéză în adevér pe naționalități cu o măsură de cetățeni de condițiã inferioară, străini nisuițelor de-a contribui la întărirea și înflorirea patriei lor.

De aici vin toate relele; de aici vine mai ales, că astăđi există numai o „așitare contra naționalității maghiare“, ér decă foile maghiare insultă, calumpiază, așită la culme contra celor-lalte naționalități și în deosebi contra Românilor, pentru ele acel paragraf din codul penal nu există.

Foia maghiară hiperșovinistă „Magyar Szó“ a agitat cum nu s'a mai agitat din incidentul dela Corniareva în contra naționalității române. Românii au cerut să i-se întenteze proces din partea comitatului și adunarea comitatensă a luat o hotărîre în sensul acesta. Ferescă Dumnezeu însé sé i-se întâmple ceva acestei foi! Prim-procurorul din Budapesta răspunse la provocarea comitatului clar și lămurit, că „nu e cas de urmărire“.

Procurorul din Clușiu însé cugetă altfel și nu e de loc scrupulos, când crede, că póte lovi în cei ce după părerea sa ar agita contra naționalității maghiare. Resultatul sunt pedepsele cele monstruoase și crescerea amărăciunii în popor.

Așa se împarte dreptatea sub egida sistemului actual de guvernare.

Statele balcanice și—politica maghiară. În ajunul deschiderii delegațiunilor guvernamentale „Bud. Hilap“ publică un articol caracteristic din punct de vedere unguresc. După o lungă întroducere în care discută tema, că cine a susținut până acum pacea în Balcani, foia șovinistă spune, că Balcanul nu mai este ađi cel dela 1897 (când s'a făcut înțelegerea între Rusia și Austro-Ungaria); pacea există, dér *status quo* e numai pe hărțiã. Decă Rusia nu turbură acest *status quo*, îl turbură statele balcanice și caută sprijin la una și la alta din marile puteri. Așa a făcut Bulgaria și Serbia la rândul lor. Andrassy — dice — a eluptat pentru una regatul, pentru alta independența. „Dér—continuă— Andrassy s'a silit, ca să facă imperiul maghiar, nisuița lui însé a suferit naufragiu, de-o parte pentru-că opiniunea publică maghiară de pe atunci nu era pregătită, de altă parte pentru micimea de suflet a lui Coloman Tisza și a setei lui de putere. Opiniunea publică maghiară de ađi înclină spre ideia imperialismului maghiar și Coloman Tisza nu mai stă în calea realizării acestei idei. Dér — esclamá cu durere—e greu ađi a mai face politica lui Andrassy — fără Andrassy. Acésta o recunoștem, însé opiniunea publică maghiară nu trebuie să uie, că independența statelor balcanice a eluptat'o politica maghiară și că nu mai e o politică maghiară aceea, că statele acestea sunt ce-i

drept independente în convențiunî și pe hărțiã, dér ca razim și protector nu ne mai consideră pe noi, ci pe Rusia.“

Adecă, după „B. H.“, „politica maghiară“ ar fi eluptat independența statelor din Balcani! Așa ceva vor ceti de sigur cu ochii cășcați de mirare chiar și șovinistii dela noi. Încât pentru „imperialismul maghiar“, ideia născocită și accentuată cu atâta predilecțiune de fôia amintită, Muscalii dela „*Novoie Vremia*“ îl luau mai de-unăđi în zeflemea scriind între altele: „Ungaria se măresce într'una; a cuprins Bosnia și Hertegovina și acum oftéză după Salonic. Întréga jidovime din Europa centrală s'a unit să realizeze viitorul imperiu jidovesc-tătar. Locuitorii ruși din Carpați scad și se prăpădesc, tot așa Sârbii și Slovaci. Ținutul dintre Dunăre și Tisa se maghiarizéză și deja se marchéză silueta acelei împărății întinse, pe care o vor susține bancherii internaționali“....

Presă și întrevedere din Abbazia.

Foile rusesci s'au ocupat mult cu întrevedere din Abbazia apreciând momentul ei politic. Cunoșcem părerile diarului „*Novosti*“. Pentru ađi vom da din vocile diarelor „*Novoie Vremia*“ și „*Swlot*“:

„*Novoie Vremia*“ dice, că întrevedere în cestiune nu póte ave nici o semnificare anti-slavă și relevéză ca important faptul, că prima întâlnire a celor doi regi n'a avut loc pe teritoriul austro-ungar, ci pe teritoriul grecesc, adecă pe un cuitrasat aparținând statului elenic. Pe de altă parte toastele pronunțate de cei doi regi s'au semnelat prin reserva lor, ceea-ce pare a indica, că cei doi suverani au voit să nu dea întrevederii lor nici un caracter politic, ci un caracter amical și de intimitate.

De alt-fel acésta e foarte natural față cu tendințele austriace de a opune înțelegerea româno-grecă apropierei dintre statele balcanice cu Rusia, alianța, care ar fi îndreptată direct contra consolidării și lărgirii influenței rusesci în Balcani.

Nici România, nici Grecia n'au înțeles să jöce un asemenea rol, pe care ómenii politici austriaci se silesc să-le atribue. Au fost, de curând, asemenea tendințe în Bulgaria și în Serbia, dér numărul ómenilor de stat cari, patronau emanciparea de sub influența rusescă și credeau să-și atingă astfel scopul, a căđut acum în mod straniu, căci totă lumea e încredințată acum printr'o experiență amară, că a costat scump tuturor țerilor balcanice, să facă o politică anti-rusescă.

Tristul sfârșit al periódelor lui Stambuloff și Milan, n'ar trebui să rămână fără învêțământ pentru România și Grecia. Guvernele acestor două țeri înțeleg ađi foarte bine, că e imposibil a-se duce o campanie împotriva Rusiei. Poporul însuși nu se lasă a fi dus într'un sens contrar puterii al cărui nume singur vorbește cu atâta elocința popórelor din Balcani.

Orî-cât de importantă ar fi întrevedere dela Abbazia, nu se póte spune, că a adus o schimbare óre-care în situația politică din orientul slav...

„*Swlot*“ dice, că întrevedere dela Abbazia și amicitia româno-grecă, care s'a manifestat acolo, tind la realizarea programului împăratului Wilhelm II, program, după care alianța între regele Greciei și

Turcia ar trebui să slăbescă statele slave din Balcani. Domnia familiei de Hohenzollern în România, amicitia între Sultanul și împăratul Germaniei și legăturile de familie cu curtea din Atena, trebuie să înlesnescă acéstă sarcină a împăratului Wilhelm.

Rusia trebuia să ia sémă și să nu se lase a-se întinde influența germană la sudul frontierei ei. În acest scop ea trebuie să ia măsuri pentru a întări puterea vitală și consciința națională a Slavilor în Austria și Peninsula balcanică.

Ea trebuie să se siléscă să facă mai bune raporturile cu popórele române și grece și să caute, cu tot spiritul de germanizare, care planéză în sferele înalte, să strîngă în raporturi mai întinse pe toți ortodocșii din Rusia, din Austria și din Peninsula balcanică.

Nu mai prin politică activă vom puté înlătura amenințarea stăpânirii germane în Europa... Cât pentru noua alianță dintre Grecia și România, ceea-ce trebuie să regretăm, e faptul, că două state ortodoxe suferă influența germană și se unesc contra slavismului.

Diarul parisian „*Le Français*“ scrie cu privire la întrevedere dela Abbazia:

Intervențiunea unui duce austriac la întrevedere din Abbazia între Regele Greciei și al României, póte trece de un simplu act de curtoasiã, cari erau óspeții împăratului Francisc Iosif.

Abbazia e de fapt o stațiune delicioasă de petrecere; minunat situată în fundul golfului dela Fiume, apărâtă contra vântului teribil de Nord, care este flagelul Adriaticei.

Dér după-ce e învederat, că acești doi regi, cari nu s'au văđut nici-odată, au fost atrași unul de altul de alt motiv decât acela de a face cunoșcôța reciprocă, nu e prea cutezat a presupune, că archiducule ar fi primit óre care mandat.

Regele Carol al României, eșit dintr'o ramură a familiei Hohenzollern, e căsătorit cu aceea amabilă Regină, care e atât de cunoscută în lumea literară sub numele de Carmen Sylva, este un princoipe cu inima ridicată, un administrator înțelept. El se străduiesce a practica o politică strict națională, însé fiind dată istoria țerii sale, acésta politică e cu necesitate ostilă influenței slave în Balcani.

Poporul român e, în mare parte, de origine latină, cum indică chiar numele séu; el descinde dela colonia romană formată prin împărțirea de teritorii barbare între legionarii victorioși. Într'aceea Români s'au bătut vitejesc ca aliați ai Rușilor în rășboiul dela 1877. Ei consideră, că tratatul ce a urmat, a vătămât interesele lor. Au trebuit să schimbe, în profitul Rușilor, Basarabia cu o fâșiã din litoral, ce li-s'a părut o compensațiã nesuficientă și au acusat de ingratitude pe aceia, pe cari i-au ajutat în mod atât de puternic.

Regele George al Greciei e bine cunoscut în Francia. În fră-care an el vizitează băile Aix-les-Bains.

Ce interese comune au putut necesita conferența Suveranilor balcanici?

E cestiunea macedoneană.

Grecia a făcut de curând rășboiul Turciei. Decă șansele armelor ar fi favorisat'o, Macedonia era prețul victoriei. Decî Grecia revnesce cel puțin la o parte a acestei provincii.

Dér prințul Ferdinand al Bulgariei, care are relațiuni strînse cu Rusia, pretinde a constitui o mare Bulgaria, care prin estinderea sa ar deveni statul principal în Balcani. Acésta ar însemna predominarea necontestată a rasei slave în peninsula.

*) „Ellenzék“ dela 20 Maiu 1901.

De aci vine acel soi de protecțiune acordat comitetelor macedonene și agitatorilor, cari operează în provinciile inșasi spre a ațîța ori răscoala în contra Turciei.

Regele României, ostil estensiunii slave, a protestat în contra slăbiciunii bulgare. Era pe aci să devină însuși victima comploturilor macedonene, și puțin a lipsit, ca înainte cu câte-va luni să izbucnescă război între România și Bulgaria.

E de înțeles deci, că Regele Carol, care are interes la *status quo*, se înțelege cu Regele Greciei, care rezervă Macedonia pentru a-și aronda granițele din partea de Nord, și care, după desastrul ce l'a suferit neputând de a-o pretinde, nu vrea ca să fi înglobată în Bulgaria.

Încât pentru Austria, ea va favoriza în tot-déuna elementele ostile slavismului în Balcani. Ea se opune cu atât mai tare ambițiilor lui Ferdinand, cu cât ea însași a pus cohiu pe Salonic, portul macedonean.

Ca contra manifestare față cu întrevederea din Abbazia se anunță, că prințul Ferdinand a primit o scrisoare autografă dela Tarul și o invitațiune oficială de-a face în timp apropiat o vizită Suveranului protector.

Pentru tricolor.

Din comit. Uniunii, Mai 1901.

— Fine. —

O ast-fel de procedură nu pôte servi nici spre lauda căpitanului de poliție, nici a protonotariului comitatens, — dér nici spre a d-lui viceșpan ascuns la spatele amăn-durora, de unde cu atâta vitejă țintesc asupra noastră. În ziua de azi se așteaptă cu drept și dela unul și dela celalalt, și mai cu deosebire dela cest din urmă, ca atunci când aduc sentințe așa de grave, ca cea de față, să o motiveze conform legii, dreptului și dreptății, sau cel puțin cu principiile minții sănătoșe sau o aducă în consonanță, — ér nu se o bazeze pe motive, cari și în foi politice par ridicule, — căci în ziua de azi, nimic nu se pôte subtrage dela judecata opiniunii publice. Ér decă ast-fel de sentințe se aduc la șoptirea simțmintelor politice, se nu uităm, că situațiunile politice sunt schimbătoșe și ori-ce politică neghiobă, cu timp se răsună amar.

Dér întreb: ore ce primejdiă mare zace pentru stat în aceea, decă noi, fiă din ori și ce motiv, am purtat insemnele tricolorului român?

Séu dóră din acesta s'ar pôte deduce, că și noi conspirăm cu aceia, cari au declarat glorioșă dinastia domitoare de detronată, au adus puteri străine în țară, au conspirat și conspiră în și afară de patriă?!

Séu dóră pentru purtarea acelor colorii se vor îmulți datorile cele esorbitante ale statului, se vor clătina temelile justiției, séu dóră își vor perde apetitul și se vor revolta în simțmintele lor patriotice căți-va Slovaci séu Jidani séu scie D ău ce fel de venituri avansați la gradul de Unguri de 5 piule?!

Séu dóră pantlica în colorii naționale române este un însemn atât de grozav, încât tremură de el atât căpitanul de poliție, cât și primul ofician al comitatului și de spaimă să fiă siliți a alarma întreg comitatul?!

Domnilor! Viteji frați Maghiari! De ce acesta frică și de ce ve temeți și vă înspăimântați, cu deosebire d-vostre, cari trăiți în mijlocul unui ocean de Români, vă bucurați de bunăstare, rang și comodate, sunteți împărtașiți de atâta cinste, că nu vi-se mișcă nici un fir de păr din cap?

Și mă rog, ce pericol vedeți ore în tricolorul român? Dór atâta noi, cât și antecessorii noștri, precum și ai d-vostre, l'au purtat și folosit, ér trecutul nu se pôte ascunde, de-ar fi ori și câtă putere concentrată în mâinile d-vostre. Séu credeți, că prin ast-fel de proceduri necălite ve-ți face vr'un serviciu grandios națiunii maghiare, — ér pe noi, cari ne alipim cu trup cu suflet de națiunea noastră, ne ve-ți înfrica cu temnițe și pedepse și ne ve-ți maghiarisa?

Nu, nici odată!...

Vedeți, d-le căpitan de poliție, oă o ast-fel de sentință umflată, dér golă, nici nu se pôte lua la critică serioșă, după ce nu corespunde nici legii, nici dreptului, nici dreptății, nici măcar minții sănătoșe.

Chiar pentru aceea, ar fi timpul suprem să rugați odată autoritățile superioșe, ca în loc de-a arunca odiul tot-déuna pe micii drăcușori subalterni, să aibă mai bine curajul a aduce o ast-fel de lege, séu a eda o ast-fel de ordinațiune, pe baza căreia să se pōiă aduce o sentință teme-

nică, fără de-a fi nevoiți să roșiți la pronunțarea aceleia, fiind-că din ziua de azi se vede cuiul și prin sacul ministerial.

Și până când se va pôte întemeia visatul „stat unitar maghiar“, de ve-ți aduce sentințe ori cât de patriotice, cu tricolorul român ve-ți întelni încă de multe-ori!

Și acum să auzim pe marele meșter al — „legii, dreptului și dreptății“.

Cu stimă:

Francisc Hossu-Longin.

In urma acestei apelațiunii și a d-lui Dr. A. Vlad, s'a adus următoreă:

Sentință a ministrului.

Ministrul reg. de interne.

Nr. 778—1901.

Comitatului Hunedóra

in Deva.

Sentința viceșpanului de dtto 5 Noiembrie 1900 Nr. 338 prin care se aprobă sentința căpitanului de poliție din Hunedóra, în privința penalității și calificațiunii se aprobă cu atât mai vortos, că art. de lege XXI: 1848 în locuri publice și la adunări concede *singur folosirea tricolorului maghiar* și a emblemei țării, ér ordinațiunea min. de sub Nr. 24,559 ex 6 Iuliu 1878 pre baza art. de lege XXI ex 1848 interdicie ori-ce insignii străine, folosescă-se acele la ori și ce ocașione și sub ori și ce pretext.

Considerând însă, că împrejurări agravante, cari ar motiva aplicarea unei pedepse atât de mari, nu subversază, partea sentinței prin care se croesce pedepsa se modifică și cu aplicarea § 21 din art. de lege XL ex 1879:

Constantin Dima se pedepsește cu 3 zile arest, cari se pot răscumpăra cu 50 corone și 50 corone amendă în bani, séu la cas de nesolvire la 3 zile arest.

Francisc Hossu, Alexandru Dima și Ioan Scurtu se pedepsește cu câte 2—2 zile arest, ce se pôte răscumpăra cu câte 35—35 corone și 35—35 cor. amendă, care la cas de nesolvire se strămută în arest de 2—2 zile;

Dănilă Bița, Nicolae Popescu, Albert Schuster și Nicolae Macrea se pedepsește cu câte o zi de arest, care se pôte rescumpăra cu 20—20 corone amendă și cu 20—20 cor. în bani, de la cas de nesolvire se strămută în 1—1 zi arest.

Despre ce comitatul Hunedóra... pentru mai departe urmare se încunoșcinteză.

Budapesta, 18 Martie 1901.

Pentru ministru

Dr. Selley,
consilier m.

*

Etă adevărul descoperit și dreptatea administrată de organele meșterului Coloman Szell.

Acum deci suntem în clar, că toți juristi nu plătesc o pipă pe lângă un polițai-păpușă trasă de sfără de un viceșpan și un ministru. Acum ori și cine pôte fi în clar, cari anume sunt colorile „străine“ în patria noastră.

Correspondentul.

Urmărirea profesorilor din Arad.

(Estras dintr'o coresp. part.)

Arad, 12 Mai 1901.

Diarele românesce au dat deja amănuntele întâmplărei senzaționale a eliminării celor 11 elevi din ultimele două cursuri ale institutului pedagog. gr. or. de aici. Ele au osendit pe cei ce fără motiv indetultitor au nimicit viitorul atâtor tineri. Drept pocăință, cei dela consistoriul arădan au pornit proces disciplinar contra profesorilor, cari nu înotă în apele lor.....

In postul Paștilor, călugării Mangra și Ciorogariu, în loc să se supună canonului de umilință al lui Meletie, au pornit, după cum se știe, cercetare disciplinară contra dir. seminarial P. C. Sa Archim. Aug. Hamsea și în contra profesorilor Teodor Ceotea, Ioan Fetoviciu și Dr. G. Proca. In comisia cercetătoare s'a designat pe sine V. Mangra. De ajutóre lângă sine protosinelul Mangra și-a luat în comisiă pe T. Vașianu, un tinerel preot din Arad și fost elev al archimandritului Hamsea. De al treilea s'a chemat P. Truța, fisc (advocat) consistorial. Acusele, ce li-se aduc celor trași în cerc-

etare sunt curate născociri, ce înspăimântă pe omul nepătimaș. Cercetarea, începută la Florii, s'a sfârșit numai zilele trecute și astfel episcopul în curând va avé privilegiu să și valideze puterea de-a subscrie mașinalicesce hărta, ce i-se va supune semnătorei.

Amestecul episcopului Goldis în această afacere a fost cât se pôte de nenorocit și din halul, în care s'a băgat, nimeni nu-l va mai pôte scote. Tocmai în ziua de Pascele noastre „Aradi Közlöny“ a publicat interviul, ce l'a avut episcopul c'un colaborator al séu. După-ce, vorbind de afacerea pastorelei plagiate, a recunoscut faptul, episcopul a declarat ca din senin: „Nu-mi pasă, decă imi voi suspenda întreg corpul profesoral“. Ce lipsă a fost de-a spune această interlocutorului fōiei evreo-maghiare?

Ascultarea profesorilor încă nici nu se sfârșise, comisia încă nu și-a fost formulat părerile, fiscul cons. încă n'a fost „opinat cauza“, sen. școl. al Consistoriului nici n'a fost adus sentință, ér episcopul, prin intermedierea diarelor evreo-maghiare ne face biserica priveștiște lumii.

Dér pentru-ca să se dovedescă, că episcopul Goldis e certat cu ce va să dăcă imparțialitate, a surprins și sinodul ultim cu aserțiunea neadeverată, că „profesorii stau conduși de străini de legea noastră“, ér în altă ședință a sinodului, vrând să și galvanizeze autoritatea cu totul compromisă, a dīs: *nu-mi pasă, d-lor deputați, decă la sinodul viitor ve voi raporta chiar și jertfirea omenilor“.*

Având în vedere pornirile pătimașe ale dăcei lui Mangra, ér pe de altă parte socotind și amenințările aprōpe dălnice ce se îndreptă în contra profesorilor trași în cercetare, să punem întrebarea:

Decă elevii pedagogiei, când n'au vrut să ia parte la ședințele societății de lectură din pricină că s'au eschis elevii cursului II ped., au fost instigați de profesori, firesc lucru, că aceștia sunt vinovații, ér nu școlarii, cari azi s'au imprăștiat prin Ardeal și Bănat. Ér decă n'au fost instigați — și n'au fost, — căci cu tōte terorisările, elevii au fesionat, că nimeni nu i-a îndemnat să facă ceea-ce au făcut, atunci de ce s'a pornit incviziția în contra profesorilor, cari pân' acum au suferit deja un întreg martiriu din partea lui Mangra, Ciorogariu etc?

In comisia de cercetare de ce nu s'a pus un alt bărbat, care decă nu superior, cel puțin să fi fost egal în rang cu P. C. Sa archim. Hamsea, dir. Sem? De ce s'a numit membru al comisiei *elevul* directorului Hamsea, Traian Vașianu, și de ce s'a numit d-l Truța, care e fisc cons. și va avé să și formuleze opinia asupra rezultatelor la care a ajuns comisia?

Și decă comisia de cercetare constată și ea, că profesorii nu s'au amestecat în „greva“ studenților, atunci fōia personală a episcopului de ce continuă să agite lumea, spunând, că da, profesorii și dir. Hamsea sunt cauza tulburărilor dela seminarul diecesan, unde omienii nesocotiți ai episcopului au răsturnat tōte cu fundu în sus?

Nevinovăția celor patru profesori s'a constatat deja, căci au redus la neant tōte capetele de acuzare, care, chiar și în mijlocul vijeliei din diecesa Aradului, n'au putut incolți, decăt în creerii lui Ciorogariu, Petran și Mangra. De ce dér „Trib. Pop.“ și chiar și „Biserica și Școala“ mai continuă să atace azi pe unul, mâne pe altul dintre profesorii instit. teologic pedagogic?...

...Dér să presupunem, că Consistoriul, resp. senatul școlar, va aduce o pedepșă ore-care pe séma profesorilor nevinovați. Atunci, ba și până atunci, dela data, când s'ar fi dovedit amestecul profesorilor, trebuia ca elevii eliminați să fi chemați înapoi la institut, căci e lucru neuman să i mai lași să suferă sub o jūdecată ilegală și peste măsură de aspră, a căreia executare a fost nu mai puțin brutală...

Și să mai presupunem, că la institutul din Arad s'ar găsi un elev ca Dürge, despre care foile pestane din săptămăna trecută au scris, că a pușcat într'un coleg

și căud profesorul l'a luat la întrebări, l'a amenințat și pe acesta. Înțeleptul Consistor arădan, nu-i așa, că ar face ca cei dela gimnasiul din Pesta și ar elimina pe un ast-fel de elev? Acum, între această pedepșă, și între aceea dictată celor mai buni elevi ai pedagogiei din Arad, care n'au vrut să ia parte la „Soc. de lectură“, de unde s'au eschis colegii, ce deosebire este?

Etă justiția, ce se practică în Consistorul arădan, care, acum în veacul al XX-lea, surprinde lumea cu ast-fel de monstruoșități juridice!...

El.

SCIRILE DILEI.

— 9 (22) Mai.

Monarchul în Praga. In ședința de alaltăeri a reprezentanței orașului Praga s'a comunicat de cătră primarul Dr. Srb, că Majestatea Sa monarchul va sosi luna viitoare în Praga. Reprezentauța a votat cu unanimitate creditul cerut pentru aranjarea festivităților.

Pelerinagii dela Florica. Sâmbătă s'au împlinit de ce an de la mōrtea lui Ioan Brătianu. Duminică s'au făcut la mormântul séu dela Florica obicnuitul pelerinagiu. Un tren special a plecat des de dimineță la Florica, în care pe lângă un fōrte mare număr de persoane, au luat loc și miniștri. Multă lume a sosit și din Pitești, Câmpulung și alte comune învecinate. La mormânt episcopul Dunării-de-jos Partenie asistat de un archieru cu căți va preoți a celebrat un parastas. Pe mormânt s'au depus multe corone, între cari aceea a Regelui, a clubului liberal ș. a. In fine s'au ținut vorbiri din partea d-lui D. Sturdza, apoi a mai vorbit un tiner în numele asociațiunii generale a studenților. Frumōșă ceremoniă s'a terminat la amiază.

Elevii internatului Vancean din Blașiū au dat în 19 Mai n. o producțiune musicală-declamatorică în amintirea fericitului metropolit Dr. I. Vancea, care a întemeiat acest internat. La producțiunea, ce s'a dat în refectorul institutului a participat public numeros. In fruntea salei se afla bustul metropolitului Vancea. A asistat și I. P. S. Sa Metropolitul Mihalyi. Producțiunea a fost deschisă printr'un marș de I. Mureșianu executat de orchestra internatului, după care maturisantul Vasile Pop a ținut o disertațiune despre „metropolitul Vancea și tinerimea studiōșă“. S'a declamat o odă ocașională de prof. E. Sabo și după mai multe cântări, piese musicale și declamațiuni producțiunea s'a încheiat cu „Înainte Române“ (Vidu) cântat de corul elevilor internatului. I. P. S. Sa Metropolitul a laudat zelul și pietatea interniștilor. Amintim, că directorul internatului este d-l profesor Emil Vicin.

Slovacii și maghiarisarea. Într'unul din numerii séi din urmă „Budapesti Hirlyp“ seria sub titlul „minciuni panslave“ următorele: „Filiala din Proznitz (Moravia) a reținuiei ceho-slovace, a ținut acolo în 12 Mai o serată slovacă. Obiectul principal al seratei a fost o conferință a lui Carol Salva, fost învățator în Rozsahegy și de present redactor la o fōiă slovacă. Carol Salva a vrut să-i facă pe Moravienii să credă, că Slovacia nu numai sunt asupriți de Maghiari, dér că cultura slovacă i-a făcut pe Maghiari ceea ce sunt azi. Limba maghiară e o limbă mărginită și seracă, ceea-ce dovedesce sumedenia de cuvinte slovace, pe cari limba maghiară a fost silită să le împrumute. ...In timpul de față maghiarisarea ca o înfricoșată epidemiă culege victimele dintre Slovaci... Azi în Ungaria tōte stau în serviciul maghiarisării bādă-rane. Decă elevul slovac își subscrive slovacăesce numele sub un portret al séu, e eliminat din școlă. Nici dela Huni, nici dela Tătar, nici dela Turci Slovacia n'au suferit atât de mult cât sufer din partea Maghiarilor“. — „Budapesti Hirlyp“ numesce „minciuni panslave“ constatările acestea basate pe realitatea lucrurilor, dér nu le combate și nici că le pôte combate.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat dela o doamnă anonimă 2 cor.; dela d-l Mihail Gomboș (Vidra de sus) în memoria răposatei Ana cav. Joannette n. Gomboș 50 cor.; dela d-l Ars. Vlaicu directorul școlii comerc. rom. din Brașov în loc de serbarea onomastice sale 20 cor. Primescă mariuimoșii donatori cele mai căldurose mulțumite. *Direct. școl. gr. or. rom. din Brașov.*

Mușcați de câne turbat. Aseră după orele 10 éráși s'a petrecut în orașul nostru o scenă înfiorătoare. Un câne turbat a cutreerat stradele mai ales prin centrul orașului mușcând vre-o 6 persoane, pe unii foarte grav. În strada castelului cânele turbat a sărit în fața unui uenic, incolțându-l rău de braț. La țipetele acestuia doi husari cu săbiile trase au luat la gónă pe câne, care a fugit spre Scheid. Aci a fost întâmpinat de polițiști cu revolvere. Cânelui însă i-a succés a scăpa cu pielea întrégă ascundându-se prin parc. Sespune, că mai târziu ar fi fugit éráși prin cetate, luându-o în jos spre Blumena. Toți cei mușcați au fost transportați la Institutul Pasteur din Budapesta. Ar fi bine ca asupra cânilor de grădină, cum a fost și cel de aceră, să se țină o controlă mai severă. După cum se vorbește, cânele turbat de ieri séră a umblat prin mai multe grădini și s'a mâncat cu alți câni.

Conjurațiunea anarhiștilor. Diarul „Preusa“, ce apare în Buenos-Ayres, publică nisece amănunte despre conjurațiunea anarhiștilor din Patterson. După numitul diar, s'a descoperit, în urma cercetărilor, că anarhiștul Romagnoli a fost însărcinat să omóre pe împératul german, pe Elena, regina Italiei, și pe contele de Turin. Pe împératul Germaniei era plănuít să-l străpungă c'un pumnal în gât, căci peste trup el pórtă canceră. Se știe, că Romagnoli a și plecat din Buenos-Ayres spre Europa, dér în calea lui a dispărut. Poliția germană a fost avisată.

O nouă fundațiune a lui Carnegie. Din capitala Scoției, Edinburg, se telegraféază, că Andreas Carnegie, renumitul milionar american, care s'a făcut faimos prin înființarea unei valoróse bibliotecii populare a mai înființat o fundațiune de 2 milioane funți sterlingi (sáu 48 milioane coróne) pentru aci tineri de origine scoțienă, cari vor studia la universitățile dela Edinburg, Glasgow, St. Andrews și Aberdeen.

O carte oprită. Ministru de interne ung. a detras debitul postal cărții apărute în Lipsca și intitulată „Die wahre Geschichte von Erzherzog Rudolf“ (Istoria adevărată despre archiducele Rudolf), fiind de un conținut imoral și ofensator pentru casa domnitóre. Tóte esemplarele ce vor fi găsite pe teritoriul țării se vor confisca și nimici.

Tinerimea Română din Zlagna și jur aranjază un maiial în 3 Iunie n. (a 2-a și de Rosalii) în grădina d-lui Iuliu V. Albin din „Valea mare“ a Zlagnei, în favorul ambelor biserici române de acolo. Prețul intrării de persoană 1 cor. 50 fil. de familie până la 3 membrii 3 cor.

Plóie cu grindină. Din Oradea-mare se scrie, că în mai multe părți ale comitatului Bihor o plóie amestecată cu grindină a nimicit séménaturile.

La otel „Pomul verde“ va cânta în fie-care séră o trupă de tamburași sërbi condusă de Dusan R. Nedeljkovits.

Restaurantul dela casa de tir (Schützenhaus) de sub Tâmpa a fost deschis Duminecă. Mâncări și beuturi se pot căpéta cu prețuri moderate ca și în oraș.

Regina Draga.

Lui „N. fr. Presse“ i-se telegraféază din Belgrad între altele:

Acum nu mai încape îndoială, că casui penibil dela curtea sèrbescă nu va avé nici un efect asupra situațiunei politice. Regele Alexandru a luat în căsătoriă pe

regina Draga în speranță, că ea îl va dáruí c'un moștenitor. Speranța regelui n'a fost basată și în țără e convins fă-cine, că pe lângă tóte mângăerile amabile ale medicilor, speranța acésta va rămâne deșertă și în viitor. Nimeni nu mai crede, că regina, care e mai bétrână cu 12 ani decât bărbatul său, va da familiei Obrenovic un moștenitor îndreptățit. Lucrurile acestea îngrijesc pe ómenii de înaltă pozițiă, cari vor să presente lucrul așa ca și când ar fi vorba de un incident nevinovat și neînsémnat, pe când în popor își face drum convingerea nestrămutată, că la tronul sèrbesc nu vor rămâne tóte cum au fost în trecut.

„Neues Wiener Tagblatt“ primesce din Belgrad șcirea, că *persônului dela curtea sèrbescă i-se face imposibil contactul cu lumea din afară, fiind-oă după constatarea faptului, că regina Draga nu e însărcinată, au transpirat din conac șciri mai multe decât ar fi trebuit să transpire. Cu medicii chemați în urmă tractéză foarte urban, dér nici-odată ei nu sunt lăsați singuri și nu suferă ca ei se vie în atingere cu ministrii său cu deputații; nu li-se dá voie a cerceta nici pe ambasadori.*

Când se va sfirși răboiul?

O corespondență din Kroonstad, a diarului engles „Times“ a causat o mare emoțiune în lumea politică englesă, cu privire la sórta trupelor englese din Africa de sud.

Autorul corespondenței se încéară a fixa următoarele puncte: 1) Că cea mai mare parte din armata englesă este complectamente epuísată și că e nevoie de o mare cantitate de trupe vigurose. 2) Că activitatea Burilor asupra distrugerii său împiedcări de circulațiă a căilor ferate, nu s'a micșorat câtășu de puțin. 3) Că vastele teritorii sunt încă ocupate de trupe bine organizate de Bur.

După-ce arată cât de mult s'au luptat Englesii în Africa, corespondentul lui „Times“ se întrebă: Unde este ardórea, spiritul de ofensivă, optimismul soldatului engles? Acestea nu mai esistă în acești ómeni hasardați, în ai căror ochi obosiți pare a se ceti monotona întrebare, care și-au pus'o toți: „Când se va sfirși acésta?“ Căci sunt opt-spre-șce luni de când tot alérgă.

Ei sunt aceia, cari au prins pe Cronje la Kimberley, ei care au urmărit pe Botha dela Kroonstad la Pretoria, ei care i-au apucat érna la Komati-Poort și cari au plecat la Furesburg, au traversat Orașul până la drumul de fer, pentru a înainta cu 500 mile spre nord și pentru a-se reîntórce apoi în Oranj; tot ei sunt aceia cari au urmărit fără folos pe Dewett în colouia Cap, până-ce în fine au pierdut noțiunea de timp și de loc. Armata acésta, are nevoie de repaus. Ér decă nu i-se dá repaus, ar trebui cel puțin să fiă augumentată cu noue trupe vigurose, să se trimetă ómenii noi.

Acésta este cea mai adevărată situațiune în care se găsește armata englesă în Africa de sud.

Și pentru îmbunătățirea acestei stări de lucru nimic nu se face.

Lumea întrégă a rémas cu ochii țintiți spre acésta tristă pagiuă deschisă a istoriei seculului acesta. Când se va închide ea, ér privirile obosite ale soldaților englesi când nu vor mai exprima aceeași monotona întrebare: Când se va sfirși?

Note și discusiuni.

Éráși „insurare“.

(Răspuns d-lui S. Pușcariu.)

(Continuare.)

„Farmecul noului“ ca principiu limbistic díce d-l Pușcariu. Nu sunt în clar în punctul acesta cu convingerea d-lui Pușcariu: admite d-sa acest principiu de împrumut al elementelor străine numai pentru slavismele dragoste și iubire, său în genere pentru tóte împrumuturile străine fără deosebire?

A stărui asupra acestui punct e indiferent în urma urmelor, căci ori-cum va fi, se vede, că d-l Pușcariu n'a observat, că principul d-sale cu „farmecul“ novităților limbistice: dragoste și iubire, nu stă tocmai departe de teoria „moșului Sulzer“ despre originea „amorósa“ a slavismelor în limba română, după care strămoșii noștri fermecați de ochii albastrii ai frumosului seces de odinióră al vechilor Slavi, s'au îndrăgit și în limba lor și și au însușit cel puțin terminologia dragostei, ca să și póta deschide inima într'o limbă, în care să fiă înțeleși! Tot farmec așa-dérá—și de câte și mai câte nu se lasă omul fermecat în dragoste! De ce să nu fi învățat slavonese tineretul de odinióră al poporului nostru de dragul frumóselor Selavine? Așa judeca cel puțin cavalerul Sulzer acum mai bine de o sută de ani.

Ca ilustrare modernă a principului d-sale cu „farmecul noului“, d-l Pușcariu însiră o catenă întrégă de diminutive ale singuraticelor nume proprii de femei — e vorba tot de dragoste—catenă puțin potrivită și așa cu puțină putere de argumentare!

Afiă însă d-l P. altă analogiă și anume în trecerea formelor savante „amor“, „amant“, „amoréză“ și în graiul poporului din limba clasei culte. Aici póte că se mai potrivește principul d-lui P. cu „farmecul noului“, pentru-că pentru poporul de rénd expresiunile culte de „amor“ și „amant“ sunt mai „domneses“, decât „dragoste“ și „iubire“, și așa răpit de „farmecul“ graiului „domneses“ îl imiteză și țéranul său mai bine díș mitocanul, — căci cuvintele se aud mai numai în România — așa cum îl tas capul.

O diferință de pronunțare între graiul poporului de jos și graiul clasei culte, ce ușor o póte constata și țéranul cel mai simplu, este pronunțarea formelor culte cu v inițial în anumite cuvinte, ca *vin, vierme*, etc. în opozițiune cu formele dialectale populare: *in, ierme* etc. De aici apoi tendința omului de rénd de a-se exprima cât mai în spiritul limbei „domniilor“ în poesiă, ca și în conversațiunea cu un astfel de „domn“, care grăese limba alésă a cărților. Așa se nasc apoi forme ca *vinimă, vinel* etc. în loc de inimă și inel. Aici ca și mai sus la „amor“ și „amant“ se mai póte díce, că omul de rénd stă sub influința farmecului, ce-l eseroitá limba alésă a învățatului său domniului. E un fel de farmec, dér tot nu e farmecul „noului“.

Afiă d-l Pușcariu o asemănare atât de frapantă și doveditoare între asemenea casuri de împrumuturi limbistice între clasele diferite ale aceluiași popor, cari vorbesc aceeași limbă, și între împrumuturi făcute dintr'o limbă cu totul străină? Se póte; eu unul nu afiu.

VI.

După aceste observări prealabile am sosit în fine și la *iubire* în sensul românesc al cuvântului; de aici va fi ușor să trecem și la *insurare*, cestiunea principala, ce trebuie clarificată.

Dragostea la poporul nostru e o dragoste curată și cu înclinațiunii ideale, într-o cât póte fi vorba de așa ceva la poporul de rénd. Dovadă despre acésta e curățenia moravurilor și mai ales curățenia vieții conjugale la poporul nostru. Dovadă și mai elocventă este tesaurul poeziei noastre populare lirice, în preponderanță de caracter erotic. Acestea le-am díș eu.

Față de acéstea d-l Pușcariu observă, că din contră dragostea la poporul nostru e de un „cras sensualism“, cum nici nu póte fi altminteré la „un popor de rassă latină și în același timp și popor oriental“, ér acésta specifică dragoste românească se reoglindeză în preponderanță maioritate și în poesiă populară, din sfera căreia d-l P. ar puté cita „față de-o poesióră, care cuprinde plângerea sentimentală a vre-unii făcău cu sentimente platonice, două decă, cari sunt dictate tóte de un sensualism sănătós“.

Mé îndoesc, că ar fi în stare d-l P. să alcătúească vre-odată, basat pe datele concrete ale materialului folcloric cunoscut până ađi în genere, o statistică a poeziei populare române erotice după raportul de mai sus.

Ba după aceste date pozitive și indiscutabile contest cu tótă hotărârea, cum am susținut și mai înainte, că dragostea poporului român, așa precum se reoglindece din poesiă sa erotică, ar fi avénd colorit și porniri sensuale.

Așa cunosc eu cel puțin și am înțeles tot materialul folcloric referitor la acésta cestiune, colectat și publicat până ađi. D-l P. — căci nu voesc să consider vederile d-sale în punctul acesta ca nisece aprețieri subiective individuale — póte că dispune de o cunoscință mai profundă a unui material mai bogat de poesiă erotică populară

nepus până în ziua de ađi la dispozițiă și a noastră, a profanilor, a marelui public.

La tot casul se vede, că d-l Pușcariu ne rezervă pentru viitor o surprisă și mai mare, decum a fost surprinderea, ce a trebuit să mé frapeze cel puțin pe mine în primul moment la cetera celor deitate de d-sa asupra dragostei românești.

Afiu decă de consult de-a nu mai întinde discuțiã, ci a lăsa tótă cestiã la aprețierea tuturor cunoscătorilor poeziei noastre populare și ai dragostei românești.

(Va urma.)

N. Sulicá.

Literatură.

În editura Librării H. Steinberg din Bucuresci au apărut două volume de poesii, de d-l St. O. Iosif. Unul din aceste volume intitulat „*Patriarhale*“ conține vre-o 40 poesii originale. Volumul se estinde pe 90 de pagini, tipar elegant. S'a tipărit la Institutul de arte grafice și editură „Minerva“ (Bucuresci) și costă 2 Lei. Al doilea volum intitulat „*Romante și cântece*“ cuprinde poesii de ale renumitului liric german *Heme*, pe cari d-l St. O. Iosif le-a tradus cu mult succes. Volumul acesta se estinde pe 108 pagini, tipar frumos și elegant, executat tot la Institutul de arte grafice „Minerva.“ Prețul 2 Lei.

*

În editura lui W. Krafft în Sibiu a apărut: *Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români* de inv. P. Conda. Prețul de boltă e de cor. 3.50. Se póte procura prin tóte librării. Cartea d-lui Conda arată cunoscerea drepturilor și datorințelor atât din partea învățătorilor, cât a autorităților școlare și dá îndreptările cele mai de lipsă în tóte afacerile, ce privesc pe învățătorii, pe scaunele școl. și pe inspecții de școle confesionale.

SCIRI ULTIME.

Viena, 21 Maiu. Primirea solemnă a membrilor celor două delegațiuni s'a făcut ađi la palat. Împératul răspundénd la discursurile de omagií ale președinților, a exprimat mai întâiu adénca sa durere pentru mórtea scumpului său aliat regele Italiei și pentru mórtea reginei Angliei. Majestatea Sa a díș apoi, că póte releva și de astă-dată cu o deosebită mulțumire, că relațiile Austro-Ungariei sunt nestrămutat cordiale cu statele aliata. A relevat de asemenea raporturile pline de încredere și foarte prietinesci cu tóte puterile și a adăugat, că póte vedé în acésta situațiã politică fericită speranțe justificate pentru menținerea păcei. Turburările, cari s'au produs în China au necesitat intervențiã unanimă a puterilor. Austro-Ungaria a participat la acésta acțiune colectivă în limitele fixate de o parte prin situațiã monarhiei ca mare putere, și de alta prin interesele, relativ neînsemnate, ale ei în acele ținuturi. Discursul împératului a fost primit cu aplause.

Paris, 21 Maiu. „*Le Figaro*“ constată, că întrevederea dela Abbazia consacră împăcarea României cu Grecia, cari sunt de o potrivă amenințate de poftele Bulgariei. Tóte puterile, díce, vor aproba acésta acțiune comună, care tinde la menținerea statului quo în Balcani.

Paris, 21 Maiu. Aici s'a răspândit șcirea, că Țarul ar avé de gând să introducă *constituțiã* elaborată la timpul său de *Loris Melikov*.

Constantinopol, 21 Maiu. Ambasadorul austro-ungar br. *Calice*, marele ambasador frances *Constans* și ambasadorul engles *O'Connor* au îmănat ađi Porții o notă în care se ia spre sciință declarațiã ministrului de esterne *Tevfik pașa* în afacerea conflictului postal. Resolvarea conflictului atérná dela împlinirea promisiunilor făcute de ministru.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Maii. n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	117.40
Renta de corone ung. 4%	92.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	121.—
Impr. cail. fer. ung. in argint. 4 1/2%	100.10
Oblig. cail. fer. ung. de ost I. emis.	118.75
Bonuri rurale ungare 4%	92.50
Bonuri rurale croate-slavone	93.60
Impr. ung. cu premii	173.50
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	141.35
Renta de argint austr.	98.55
Renta de hartie austr.	98.10
Renta de aur austr.	117.85
Losuri din 1860.	140.25
Actii de-ale Banței austro-ungara	16.73
Actii de-ale Banței ung. de credit.	694.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	690.25
Napoleonori.	19.09
Marci imperiale germane	117.47 1/2
London vista.	240.42 1/2
Paris vista.	95.55
Rente de corone austr. 4%	97.25
Note italiene	90.50

Cursul pieței Brașov.

Din 22 Maii. 1901.

Bancnota rom. Cump.	18.90	Vënd.	18.94
Argint român. Cump.	18.—	Vënd.	18.04
Napoleon'ori. Cump.	19.06	Vënd.	19.10

Galbeni	Cump.	10.30	Vënd.	11.40
Ruble Rusesci	Cump.	127.—	Vënd.	2.57
Marci germane	Cump.	58.50	Vënd.	23.65
Lire turoesci	Cump.	10.74	Vënd.	21.70
Soris. fonc. Albina 5%	100.—	Vënd.	101.—	

Nr. 10—1901.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru Spitalul civil din loc se dă pe cale de oferte îngrijirea bolnavilor cu mâncare pe timpul 1 Ianuarie 1902 până în 31 Decembrie 1904.

Amatorii de asemenea întreprindere se provocă prin acesta a și prezenta ofertele timbrate cu timbru de 1 coronă și provădate cu vadiu de 200 corone Domnului senator mag. *Alfred Schnell*, președintele comisiei admin. al spitalului, până la 17 Iunie a. c. la 10 ore a. m.

Condițiile de ofertă se pot lua în vedere în decursul orelor dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m. în cancelaria administrației spitalului. Brașov, 9 Maii 1901.

144.2—2. Comisia adm. a spitalului.

Nr. 2135 -1901.

PUBLICAȚIUNE!

În nec cu publicațiunea făcută din partea acestui oficiu la 7 Martie 1900 Nr. 1200/1900. Se aduce la cunoștința generală, că îndatorirea de a prevedea sticlele de bere cu timbru s'a prolongit prin ordinul ministrului reg. ung. de comerț din 31 Martie 1901 Nr. 9654/VII până la începutul anului 1903.

Brașov, in 7 Maiu 1901.

147.2—3.

Căpitănatul orașenesc.

Maculatură

se află de vëndare la
Admin. „Gaz. Trans.“

„Gzeta Transilvaniei“
cu numărul à 10 fil. se vinde
la librăria Nic. I. Ciurcu și
la Eremias Nepoții.

PUBLICAȚIE!

La prea Înalta decisiune a Majestații Sale Apost. c. și r.

se deschide a

XXII-a LOTERIE de STAT r. u.

pentru scopuri de binefacere.

Câștigurile sunt în număr de 7691 după
planul următor cu suma totală de 365,000 cor.
și aume:

1 câștig principal	150 000 cor.	10 câștiguri à	1000 cor.
1 „ „	50,000 „	20 „ „	500 „
1 „ „	20,000 „	50 „ „	100 „
1 „ „	10,000 „	100 „ „	50 „
2 câștiguri à	5000 „	1000 „ „	20 „
5 „ „	2000 „	1650 „ „	10 „

Tragerea urmază necondiționat în 28 Iunie 1901.

— Un los costă 4 cor. —

Losuri se capătă: la secția loteriei statului în Budapesta (IX Csepelrakpart, palatul vămii), trimițând prețul losurilor cu mandat postal, la oficiile de poste, dașdie, vamă, sare, la toate stățiile căilor ferate în cele mai multe trafici și zarafii precum și la colectanții de loterie.

Budapesta, 2 Ianuarie 1901.

.131.4 - 6

Direcția loteriei reg. ung.

Delicatese.**Prăvălia de Delicatese și Brândeturi**

sub podul Bătușilor strada Hirscher nr. 1.

I. G. EREMIE (alias Popișca)

oferă următoarele articole:

Ementhaler prima calitate
(direct din Schweitz),
Parmesan, Gorgonsola,
Brânză de Brăila,
Brânză imperială,
„ în cōje de brad,
Brânză de deșert din Făgăraș
Lapte acru, se capătă tot-deuna.
Unt de ceaiu. din lăptăria centrală.
Fromage de Trappe,
Roquefort, Camembertt,
Romadour, Herbesdorfer,
Eidamer (brânză de Holanda),
Quargele de Olmitz,
Șuncă de Praga prospătă.

Șuncă de Brașov
(fêrtă și nefêrtă),
Pismeți de Brașov și piș-
coturi (Kaboș.)
Salam de Verona, Sibiu și
Brașov,
Diferiți pești,
Mortadela de Bologna etc. etc.
Icre moi și tescuite negre, roșii,
Masline de Vollo și Trille
Halva, Rahat.
Dulceta și Conserve,
Struguri de malaga Surchois,
Curmale Muscades etc. și
Diferite Zaharicale etc. etc.

Pană **Somnă** de Brăila prospăt, calitatea I-a,
kig. à 60 cr. en detail și engros.

Sparangel I-a, Cararab, Salată, castraveti, și altele
verdețuri de toate truffandalele mai nouă în abundență.

La cerere se espedeză zilnic cu posta ori și unde.

Cu totă stima:

I. G. EREMIE

(alias Popișca).

(6—10.)

Prăvălia se deschide la 5 ore dimineața și se închide
la 10 ore — Duminica dela 5—12 a. m. și dela 6—9 sera.

Prețuri moderate.**GEORGE I. MOLDOVAN**

Maestru-zidar în BRAȘOV (Scheit)

Strada Morilor nr. 2, (apropo de Prund).

Are onore a aduce la cunoștința onor. public, că după o esperință făcută în timp de mai mulți ani la arhitectii cei mai renumiți din străinătate și din loc, mă pune în plăcuta poziție de a primi ori-ce fel de zidire ce aparține unui edificiu complet, ori reparatură de tot-feliul de lucrări ce cad în branșa mea.

Rogându-mă de onor. public de a-mi da sprijinul în noua mea întreprindere, asigurându-l, că-mi voi da totă silința de al mulțumi în toate privințele, prin un serviciu prompt și exact.

Sunt cu totă stima

George I. Moldovan,
maestru-zidar

Strada Morilor nr. 2. (Aprupo de Prund.)

(8—10)

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România și străinătate:	
Pe trei luni ..	6 cor.	Pe trei luni ...	10 fr.
Pe șese luni ..	12 „	Pe șese luni ...	20 „
Pe un an	24 „	Pe un an	40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România și străinătate:	
Pe an	4 cor.	Pe an	8 fr.
Pe șese luni ..	2 „	Pe șese luni ..	4 „
Pe trei luni ..	1 „	Pe trei luni ..	2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin
— mandate postale. —

Domnii cari se vor abona din nou, să binevoască a
scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.“